

ROZGRYŻĆ (1) *vb pf*

rozgrzyźć, [rozgrzyźć].

o jasne.

[*inf* rozgrzyźć, rozgrzyźć.] ◊ [*fut 2 sg* rozgrzyczysz. ◊ [*part praet act* rozgrzyszy.]

Sł stp brak, Cn s.v. gryzę co, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) błędnie: rozgrześć.

1. *Gryząc, rozdrobnić coś na kawałki; frangere Cn [co]: ma być obierana Gorczyca czoby nie zwiędła iż gdy ją rozgrzyczysz tedy wnąrz [lege: wnątrz] biała ielth FalZioł I 124d.*

[*Przen: Zrozumieć, pojąć:*

Zwrot: »orzech rozgrzyźć« = zrozumieć trudny problem: Więc o wszytkiem radzą, aż ze wszytkiego nic; a gdzie trzeba orzech rozgrzyźć, to dyskurują, chwałą, ganią, przewracają, wkoło chodzą PismaPolit 165.

Szereg: »rozgrzyźć a roztrząsnąć«: Włzytko tu naydziefz; coś niedawno łyśzał/ y co piśmo S. łzyrzey indzie zaleca: rozgrzyść tylko á roztrząsnąć trzeba. HerbNauka c7v (Linde).]

2. [*Działając niszcząco na powierzchnię, rozerwać [co]: A to sye dżiéwa przeto, kiedy sye plugáwa ropá zebrałfzy, między muskułámi álbo inszými meáty zástánowi, y ták oné błonki rozgrzyszy, rozdźieli y zátwárdzi że sye nie tylko zówrzéc nie mogą, ále im daléy tym bárziéy szérzą. OczkoPrzymiot 382.]*

Synonim: 1. rozkąsić.

Formacje współrdzenne cf GRYŻĆ.